

betrakter disse som nydende Medlemmer af Samsundet, naar de modtage en Smule Hjælp af det offentlige, men jeg for mit Vedkommende kan ikke betragte dem paa denne Maade. Thi jeg ser saaledes paa Sagen, at naar en Mand eller en Kvinde i en Række af Aar har opholdt sig her i Landet og er nærret sig ved sit Arbejde, have de ydet dette Arbejde til det danske Samsund og have derved bidraget til at øge det danske Samsunds Velstand, og da tror jeg ikke, at den Understøttelse, de modtage af det offentlige, ophæver, hvad de ved deres Arbejde have ydet til vort Samsund her hjemme. Jeg vil dertil sige, at det ingenlunde er altid, at man betragter Udlændinge som nydende Medlemmer af Samsundet, man har jo dog mange Eksempler paa, at man ligesom indforfriver Udlændinge til at udføre Arbejde her i Landet, trods det, at der er Arbejdere nok til Stede, og naar man gør det, gør man det jo dog aabenbart, fordi man mener, at have større Fordel af Udlændinge end af indenlandske Arbejdere. Men naar man erkender, at der er en Fordel ved at have dem i Landet, kan jeg ikke betragte dem som nydende Medlemmer og kan ikke se, at den Smule Understøttelse skal være til Hindrer, for at de kunne opnaa Indfødsret, naar de i øvrigt ere hæderlige Folk og ved deres Arbejde have bidraget til at forøge det danske Samsunds Velstand. Det siges i Betænkningen, at man kan risikere at faa en forøget Indvandring i Landet, naar man er for liberal med Hensyn til Hjælpen af Indfødsret. Jeg tror nu nok, at da Rigsdagen, Lovgivningsmagten, i det hele taget for hver enkelt Person skal afgive Stør om, hvorvidt Vedkommende er værdig til at faa Indfødsret eller ej, har man det i sin Haand til enhver Tid at kunne gaa saa vidt, som man ønsker det, og slaa en Streg, naar man synes, at man er i Færd med at gaa for vidt. Hvad jeg derimod vil lægge Vægt paa, og som kunde forhindre en alt for stærk Indvandring af Udlændinge her i Landet, vilde være, dersom der kunde lægges en Hemsko paa Indforfrivningen af udenlandske Arbejdere her til Landet, saa at man virkelig kun fik den naturlige Indvandring, der maatte finde Sted. Det er ikke saa længe siden, at man havde med polske Arbejdere at

gøre, og det er en Kendsgerning, at der endog til Regeringsarbejder her i Landet er blevet hvervet udenlandske Folk, jeg ved ikke, om det var med Regeringens Vidende og Vilje, men det er faktisk sket igennem Agenter, som under store Løfter om lønnende Arbejde have lokket udenlandske Folk til Landet, og det er saa ikke rigtigt, naar de saa have opholdt sig her i længere Tid og ikke have Arbejde mere, at man saa siger til dem, at de kunne pakke sig hjem, hvor de ere komne fra. — Med Hensyn til Fattiglovens Indvirkning paa Ansøgninger om Erhvervelse af Indfødsret maatte jeg maaste tillige bemærke, at jeg ikke er en Ven af den Bestemmelse, der er kommen ind i Fattigloven, og ogsaa har udtalt min Misbilligelse deraf. I det hele taget ser jeg saaledes paa dette Forhold, at jeg forstaar ikke ret, hvorledes denne Traktat med Sverige, som gør det til Betingelse, at man skal være 12 Aar i Landet for at erhverve Forsørgelsesret her, kan harmonere med Lovgivningen her. Tidligere, før denne Traktat eksisterede, havde svenske Borgere Ret til Forsørgelse, naar de havde været 5 Aar i Landet, og jeg har set i de Uttstykker, som foreligger om denne Sag, at man betragtede denne Ret som lovlig, den var ganske vist ikke slaaet fast af Rigsdagen, men ved tidligere Forordninger, som efter min Mening ogsaa have Lovkraft. Saa har Regeringen uden Bemyndigelse af Lovgivningsmagten slaaet en Streg over denne Ret og sat 12 Aar som Betingelse for, at Folk fra Sverige kunne erhverve Forsørgelsesret her i Landet, og dette Forhold er yderligere bleven forværret ved Fattigloven, idet der er blevet slaaet en Streg over alle Udlændinges tidligere vistnok lovlige Ret, og de ere henviste til at forlange Indfødsret for overhovedet at kunne faa nogen som helst Understøttelse her i Landet. Jeg billiger ikke dette Forhold, og jeg kan ikke være med til, at man skal stærke disse Bestemmelser yderligere ved at sige: Nu slutte vi os til Regeringen og den Opfattelse, som den har gjort gældende ved denne Traktat og ville gøre 12 Aars Ophold her i Landet til Betingelse for at erhverve Indfødsret. Jeg mener, at Udlændinge, som ere hæderlige Folk og arbejdsdygtige Folk, som yde til det danske